

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

— 'Εγὼ ἔχω τὴν ἀρχήν, λέγει ἐν κύκλῳ φίλων ὁ ἱπποτικὸς κ. Π., νὰ μὴ κτυπῶ ποτὲ ἀπὸ πίσω τὸν ἐχθρόν μου.

Καὶ ὁ Ἀγαθόπουλος:

— Πολὺ φρόνιμα! Γιὰ φαντάσου νὰ γυρίσῃ ἄξαφνα!

...

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν πρὸς κατὰδικον νεήλυδα:

— Νὰ ἦσαι φρόνιμος καὶ νὰ ἰδῇς πίσω καλὸς θὰ ἦμαι πρὸς σέ. Ἄν μ' εὐχκριστήσῃ ἡ διαγωγή σου, σκοπεύω μάλιστα νὰ σου διατηρήσω τὸ ἴδιόν σου ἐπάγγελμα... ἐπειδὴ ἐδῶ μέσα ὅλοι ἐργάζονται, νὰ τὸ ξέρῃς. Ἀγ, καὶ ποῖό, παιδί μου, ἦταν τὸ ἐπάγγελμά σου;

Καὶ ὁ κατὰδικος:

— Ἀερναυτὴς!

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Διότι, οὔτε σκιά τῆς διοργανώσεως ἐκείνης εἶνε ἡ ἰδική μας. Τὸ πιστεύετε σεῖς, κύριε Πλακιώτη, ὅτι εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ μάλιστα εἰς τὴν Γερμανίαν, κάθε ἀστυνομικὸς σταθμὸς κρατεῖ τὰ κλειδιά τῶν σπιτιῶν ὅλης τῆς γειτονίας; Οὕτω π. γ. ἂν ἀποκοιμηθῇ ὁ θυρωρός, δὲν εἶνε ἀνάγκη ἀρχὰ σ' ἐπιστρέφω ν' ἀναστατώσῃς τὸν κόσμον μὲ τὰ κτυπήματά του; πηγαίνεις, δίδεις τὴν ταυτότητά σου, παίρνεις ἕνα κλητῆρα καὶ σοὺ ἀνοίγει. Ἡ ἂν πιάσῃ κατὰ τὴν ἀπουσίαν ὅλων τὸ σπίτι φωτιά, εἰμπορεῖ νὰ τὸ ἀνοίξουν καὶ νὰ προλάβουν καὶ νὰ σόσουν πολλὰ πράγματα, πρὶν περάσῃ τὸση ὥρα, ὥς που νὰ εὕρουν τὸν οἰκοκύριον ἢ νὰ σπᾶσουν τὴν θύραν, ἢ νὰ εἰσέλθουν ἀπὸ τὸ παράθυρον.

— Ἐχετε ἄδικον, κύριε Δύσκολε. Ἐκ τίνος σκιαγραφίας τῆς Κας Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου, τὴν ὁποίαν νομίζομεν αὐθεντικωτέραν τῶν πληροφοριῶν σας, μανθάνομεν ὅτι εἰς καὶ μόνος μέγας καὶ ἀληθὴς Ἑθνικός Εὐεργέτης ὑπεστήριξε καὶ ἀνέδειξε τὴν καλλιτέχνιδά — ὁ ἑαυτὸς της. Εἶνε δὲ ἀκατανόητοι, ἂν μὴ τι ἄλλο, αἱ ἀξιώσεις τῶν ἰσχυριζομένων — καὶ νὰ ἦσαν ὅλγοι! — ὅτι εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν τῶν!

— Μετὰ τὰ σωστά σας λοιπόν, κύριε Μεταφραστικέ, ἀνοίγετε συζήτησιν ἐπὶ Δανείου Πνεύματος; Μὲς γράφετε ὅτι ὁ ἀπτεῖος ἐκεῖνος συλλογισμὸς τοῦ ἀθέου σὰς φαίνεται ἀκαταγώνιστος καὶ ἔχετε τὴν ἰδέαν, ὅτι καὶ ὁ δεινότερος θεολόγος θὰ ἐμπεδυνέτω μὲ αὐτόν. Τί νὰ σὰς εἰπωμεν; Εἶπατε πολὺ ἡπατημένους, κύριε! Οἱ θεολόγοι λέγουσιν ἀπεναντίας ὅτι τὸ ἀπειροτέλειος καὶ τὸ παντοδύναμος σημαίνει ἴσα-ἴσα ὅτι εἰμπορεῖ ν' αὐτοκτονῇ συγχρόνως καὶ νὰ ζῇ, νὰ ἔχῃ τελειότερόν του καὶ νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ τελειότερος, καὶ ὅσας ἄλλας ἀκόμη φαντασθῇ ἀντιθέσεις, τὰς ὁποίας τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, — αὐτὸ τὸ καυχώμενον διὰ τοῦ Γκαίτε ὅτι ὑπάρκει τὸν χιτῶνα τοῦ Θεοῦ, — δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ.

— Καὶ ἡμεῖς δὲν βλέπομεν κανένα ἄλλον λόγον, φίλτατε Παράξενε, ἀπὸ ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἐγράψατε Γάλλος συγγραφεὺς περὶ ἀνθρώπου ἔχοντος τρία παράσημα: Ἐπῆρε τὸ τρίτον, λέγει, διότι: εἶχε τὸ δεύτερον: ἐπῆρε τὸ δεύτερον, διότι: εἶχε τὸ πρῶτον, καὶ ἐπῆρε τὸ πρῶτον διότι... δὲν εἶχε κανέν.

Ὑπὸ τῆς Συντάξεως τῆς Τεργεσταίας Ν. Ημέρας ἀγγέλλεται ἡ εἰς ἕνα τόμον ἔκδοσις τῶν κυριωτέρων ἔργων τοῦ ἀρτι ἀποβιώσαντος καλλιπεσάτου δημοσιογράφου Ἀναστασίου Βυζαντίου.

— Ἐν Λονδίῳ δημοσιεύεται προσεχῶς ἡ Μητροιά, τὸ ἐν τῇ Ἑστίᾳ τὸ πρῶτον δημοσιευθὲν διήγημα τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ὑπὸ τῆς γνωστῆς μυθιστοριογράφου καὶ ποιητρίας Ε. Μ. Edmonds. Ἡ αὐτὴ λογία καὶ φιλέλλην Ἀγγλὶς δημοσιεύει ἐν τῇ «Ἀνατολικῇ καὶ Ἑσπερίᾳ ἐπιθεωρήσει» περιγραφὴν γλαφυρωτάτην τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐνδιατρίβουσα εἰς τὸν χορὸν τῶν ἐν Μεγάροις γυναικῶν καὶ τὰ ἐν Κάσῳ γαμήλια ἔθιμα.

— Ἀγγέλλεται ἡ εἰς ἕνα τόμον ἔκδοσις τοῦ ὠραίου κρητικῆς μυθιστορήματος ὁ Πατοῦχας τοῦ κ. Ι. Κονδυλάκη, δημοσιευθέντος ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς Ἐφημερίδος. Τὸ βιβλίον θὰ κοσμήται καὶ ὑπὸ μὲς εἰκονογραφίας τοῦ δοκίμου καλλιτέχνου κ. Βολωνάκη.

— Ἐτελεύτησεν ἐσχάτως ἐν Βερολίῳ ὁ περιώνυμος φιλόλογος καὶ γλωσσολόγος Ἐδουάρδος Μάϊσνερ, ἐκδότης καὶ ἐρμηνευτὴς τοῦ κατὰ Λεωκράτους λόγου τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀντιφώντος καὶ τοῦ Δεινάρχου, συγγραφεὺς δ' ἑκτενοῦς καὶ ἐπιστημονικωτάτης ἀγγλικῆς γραμματικῆς.

— Τὸ ποίημα ἐστεμμένον παιδίου ἐπιγράφεται τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐγράψεν ἡ Βασιλισσα Ναταλία τῆς Σερβίας, ἐν ᾧ διὰ στίχων ἐξιστορεῖ συμβολικῶς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἰδίου της οἴου, τὸν ὁποῖον τρομερὰ ὄντα, τίγρεις καὶ ὕινα ἀπέσπασαν τῶν μητρικῶν ἀγκυλῶν. Διὰ ζωφερῶν χρωμάτων περιγράφει τοὺς ἀντιβασίλεις, ἀλλ' οὔτε λέξιν ἀναφέρει περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου.

— Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον δύο δράματα ἔχει περατώσει ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱός. Ὡς οἶον δὴ ποτε τῶν δύο θ' ἀποφασίσῃ ν' ἀναβιβασῇ ἐπὶ σκηνῆς ἡ Γαλλικὴ Κωμῳδία, θὰ ἐπιγραφῇται ἡ ὁδὸς τῶν Θηβῶν, ὡς πρὸ πολλοῦ ἀνηγγέλλθη.

— Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ρωμανίας κ. Ὀλανετὸς ἐγράψεν ἐσχάτως καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ Ἑθνικοῦ Θεάτρου νέον δράμα ὑπόθεσιν ἔχον εἰλημμένην ἐκ τοῦ βίου τῆς ἀριστοκρατικῆς τῆς πατρίδος του τάξεως. Ἄλλος δὲ τῶν φιλολογούντων παρ' ἡμῖν διπλωματῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Βλάδαν Γεώργεβιτς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένῃ Πατρίδι, τῷ δοκίμῳ τοῦ Βελιγραδίου περιδικῶ, σερβικῇ μεταφρασίν τῆς Μερόπης τοῦ Βερναρόδου.

— Μετὰ τὸν Δόκτορα Πασχάλη, τελειωμένον ἤδη, ὁ Αἰμίλιος Νολὲ προτίθεται νὰ συγγράψῃ νέον μυθιστόρημα, ὑπόθεσιν ἔχον τὸ σπῆλαιον τῆς Λούρδ, ἐν ᾧ, ὡς γνωστὸν, ἡ Παναγία, παρουσιασθεῖσα εἰς τινα χωρικὴν ὀνομαζομένην Βερναρόδεταν, ὑπέδειξεν ὁδὸς θαυματουργῶν ἔχον τὴν δύναμιν νὰ θεραπεύῃ πᾶσαν νόσον. Οἱ φαντατικὴ προσκυνητὰ συρρέουσιν ἐκεῖ πολυπληθεῖς, τούτων δὲ τὰ ἥθη σκοπεῖ νὰ περιγράψῃ ὁ μέγας μυθιστοριογράφος, μεταβαίνων ἐπὶ τόπου.

Θεατρικά

Ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Παρασκευοπούλου ἀναβιβάζεται προσεχῶς ἐπὶ σκηνῆς, τὸ Κοκκαλάκι τῆς Νυχτερίδας κωμειδούλου τριπρακτὸν γραφὲν ἐκ συνεργασίας ὑπὸ τῶν ἐν Σύρῳ νεαρῶν λογίων Μιχ. Δ. Γιαννουκίχῃ (Αἰσώπου) καὶ Γεωργ. Δ. Φακίρη. Τὰ ἄσματα τοῦ κωμειδουλλίου τούτου, ἀθηναϊκῇ ἔχοντος ὑπόθεσιν, ἐτόνισεν ὁ μουσικὸς κ. Λουδοβίκος Σπινέλλης.